

KNIPPERLICHT WAS EEN KRAKEEND

In de vorige Korhaan (26 (2): pagina 37) maakte Wim Duurland melding van een determinatieprobleem tijdens de midwinter watervogeltelling. Eén van de telsters had in een Hilversumse vijver een eend gezien die ze niet kon thuisbrengen. Maar de omschrijving was wel nauwkeurig:

- Vrij laag voorhoofd, kleine donkergrijze snavel;
- Grijsbruin-bruin, donker oog, soms met "knipperlicht";
- Hals en borst witbruin geschubd;
- Lichte onderkant;
- Bovenzijde roodbruin-isabelkleurig, aan achterzijde wit en zwart met een wit stukje aan achter-ondervleugel;
- Poten geel-oranje.

Op de vraag om hulp kwam een reactie van ons lid Willem Kraak. De beschreven eend is volgens hem een mannetje Krakeend. Geen vrouwtje en ook geen juveniel. Vooral het vermelde "knipperlicht" frappeerde Kraak. Hij schrijft het volgende:

Het "knipperlicht" heeft met determinatie niets te maken; wel is de observatie daarvan een bewijs hoe zorgvuldig en langdurig de eendentelster heeft gekeken.

Oskar Heinroth, Aus dem Leben der Vögel (1938), beschrijft o.a. hoe vogels hun ogen kunnen sluiten. Meestal gebeurt dit met het onderste ooglid, maar uilen knipperen - heel menselijk - met het bovenste ooglid.

"Ausserdem verfügen Vögel noch über eine gut ausgebildete, bei uns nur angedeutete Nickhaut ('knipvlies'), die von innen nach aussen unter den Augenlidern über die Hornhaut des Auges gezogen werden kann, was, wie der Lidschluss, oft ungleichseitig geschieht".

Een aardige vondst deze 'membrana nictitans' te karakteriseren door 'knipperlicht', zo besluit Willem Kraak.